

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2015. tavasz

XIX. évfolyam 1. szám

Eljött Jézus, megállt közepén, és így szólt hozzájuk:

Békesség nektek! (Jn 20,19b)

Szeretett gyülekezet!

A december és április közötti pár hónap az egyházi év intenzív időszaka. Nemrég volt karácsony, és íme, már benne vagyunk az év másik, hitünk – és életünk – szempontjából legfontosabb időszakában: a böjt, a nagyhét és a húsvét heteiben. A tavaszi *Hírlevél* tartalmára is ez a kettősség nyomja rá a bélyegét: egyrészt visszatekintünk az adventi-karácsonyi időszak néhány meghatározó eseményére és a gyülekezet életében azóta történetekre, másrészt előre nézünk, és próbálunk felkészülni az egyházi év előttünk álló eseményeire. A gyülekezettel kapcsolatos hírek mellett ezt a felkészülést szeretnénk legújabb számunk több írással is szolgálni.

Kérésünk az olvasókhöz: segítséget jelentene számunkra, ha visszajelzést kapnánk arról, milyen rovatoknak, cikkeknek, képeknek örülnek legjobban, miből szeretnének többet vagy esetleg kevesebbet látni. Kérjük, bármilyen véleményvel forduljanak bátran a szerkesztőség tagjaihoz személyesen vagy a hátoldalon található elérhetőségen!

Adja Isten, hogy a következő napokban, hetekben új módon éljük át a megváltás titkát és a feltámadás örömét, hogy ez a titok és ez az öröm azután mindennapjainkban is egyre előbb valóságként legyen jelen.

A szerkesztőbizottság nevében:

BERNHARDT DÓRA,

GÁNC S TAMÁS ÉS ECE SEDI KLÁRA

Tartalom

Hangoló	3	Ajánló	18
Erős vár a békesség!	3	Eric Metaxas: Bonhoeffer	18
Beszélgetősarok	4	Meghívó konfirmációra	20
Interjú Szász Dorkával	4	Valóságos álom	21
Megkérdeztük	8	Lélekiemelő	22
Montázs	10	Fekete István: Feltámadás/II.	22
A Királyok Királya jön	10	Pilinszky: Tél és tavasz közt	23
Szeretetvendégség decemberben	10	Nézegető	24–26
Lelki nap a Szent Margitban	12	A kelenföldi Fügefafa	26
A templom Isten jelenlétének jele	12	Az anyakönyvek tükrében	27
„Szabad-e bejönni ide...?”	14	Hírek, események	29
Cserkészgála	15	Hivatali rend, telefonszámok	31
Konfirmandus-hétvége Fóton	16	Istentiszteleti rend	32

Erős vár a békesség!

Eljött Jézus, megállt közepén, és így szólt hozzájuk: Békesség nektek! (Jn20, 19b)

Erős vár a mi Istenünk!

Erős vár akkor, mikor a böjti időszakban lilába burkolózik a lelkünk. Ilyenkor számot vehetünk magunkkal életünk elmúlt időszakáról. Letehetjük az élő Isten elé, és ha úgy tetszik, beépíthetjük ebbe az erős várba azokat a szívünket terhelő súlyokat, amiket már képtelenek vagyunk elhordozni. Kettesben lehetünk Istennel az imádság intim csodájában. Kimondhatjuk mindazt, amit máskor, máshol, másnak nem merünk.

Erős vár a mi Istenünk akkor is, mikor ezek a lila tónusok vörössé válnak nagypéntek borzalmában, és feketébe vesznek a názáreti Jézus halálának pillanatában. Ekkor hatalmába keríthet minket a reményvesztettség és céltalanság érzése, a szavak súlytalansága, a némaság ereje, melyet Babits Mihály Jónás imája című művében így fogalmaz meg:

„Hozzám már hűtlen lettek a szavak, vagy én lettem mint túláradt patak oly tétova céltalan parttalan s úgy hordom régi sok hiú szavam mint a tévelygő ár az elszakadt sövényt jelző karókat gátakat.”

De akkor a legerősebb vár a kereszteny ember Istene, mikor nagypéntek

és nagyszombat sötétje húsvét hajnalának világosságába csap át. Ha megérzi a szívünk a húsvét hajnali üres sírból áradó békét.

Akkor a legerősebb vár a kereszteny ember Istene, az én Istenem, a te Istened, a mi Istenünk, mikor legyőzi az emberekben rejtőz gonoszt és megszabadul a halál fogságából.

Akkor a legerősebb várunk az Isten Fia, mikor feltámadottként odamegy tanítványaihoz és azt mondja: Békesség néktek!

Mert ezzel a két szóval tudatja velük, nincs miért aggódnuk. Nemcsak megszabadult, de őket is megszabadította. S ahogy a tizenkettőt, úgy minket is, szeretett kelenföldi testvérek! Békességet hozott nekünk, az Ő békességét, mely szilárdabb minden kőből épült várnál. Ez a békesség szeretetből épült ajtó Istentől az ember felé. Feléd és felém. Ez az ajtó most már mindig, mindenki előtt nyitva van. Ha húsvét hajnalban, vagy bármikor máskor odaér ehhez az ajtóhoz testünk és lelkünk, Jézus Krisztussal találkozik, aki azt mondja: Ειρήνη ὑμῖν (békesség nektek). Annyit tesz, soha nem kell félnünk, mert a názáreti Jézus feltámadása az Őt követők örök életének záloga is! Ámen.

BEDECS RÉKA

Interjú Szász Dorkával

– a 2015-ös mozgássérült passió főszervezőjével

– Mivel foglalkozol, kedves Dorka, és hogyan kerültél kapcsolatba a MEVISZ Bárkával?

– Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tanulok molekuláris bionikát, ahol másodéves hallgató vagyok. Ez egy nagyon izgalmas szak, bár Magyarországon még elég új. Illetve a többi hasonló egyetem is csak alig egy évtizeddel előzi meg hazánkat a képzés elindításával, így nevezhető egészen új iránynak. Orvosi, biológiai bioelektronikai kutatásokat fogunk végezni, ha egyszer megkapjuk a diplománkat. A MEVISZ Bárkával még 8 éves koromban kerültem kapcsolatba, amely azóta töretlen viszonyt jelent. Nagynéném volt akkor az egyik táborvezető, ő gyogyepedagógusként végzett annak idején. Egyik nyáron elhívott, és én örömmel indultam kipróbálni ezt az újfajta társaságot, akikkel a mindennapi életben keveset találkozok az átlagember. Azóta már együtt vezetjük a tábort.

– Mikor láttad először a mozgássérült passiót, és milyen hatással volt rád?

– 2010-ben, a tavaszi szünet előtt pár nappal érkezett a telefon, hogy kéne

még egy segítő nagyhétre, mert valaki megbetegedett. Szívesen vállaltam, bár

kicsit tartottam is az új feladattól. Ebben az évben résztvevő voltam, nem is láttam magunkat kívülről. Következő évben, a Deák téri templomban láttam életemben először ilyen passió előadást, és nagy hatást gyakorolt rám. Szerintem igazán megérinti az ember lelkét, hogy mi mind vakok, sánták, csonka-bonkák és

nyomorékok vagyunk a bűn miatt; ha láthatóan nem is, de szívünkben mindahányszor, amikor idegesek, önzők, szeretetlenek vagyunk egymással. Isten pedig szeretettel néz ránk, és nem csak akar rajtunk segíteni, de Jézus áldozatával tud is, igazán meggyógyíthat bennünket, még ha az előadás szereplői nem is kezdenek el táncolni. Ezért számomra az előadás fő üzenete a reményesség és a lehetőségek tárháza, amit Isten kegyelme biztosít számunkra.

– Mióta adjátok elő a passiót ebben a formában, és idén hány állomásos lesz a „turné”?

– 2003-ban került először megrendezésre ez a körút. Azóta nagyjából ugyanaz a menete, bár évről évre más egy kicsit a forgatókönyv. Idén eddig négy gyülekezettel egyeztettünk, szeretném, ha ötre felmenne a számuk, és nagyhét minden napjára jutna egy-egy előadás. Voltak évek, mikor annyit vállaltunk, hogy minden napra egy, illetve egyik napra két előadás is került. Idén ezt nem biztos, hogy így alakítjuk, mert azért épp elég kalandos egy-egy ilyen istentisztelet. Bármennyire is élvezetes és áldott, de azért fárasztó is az előadás, és egy napon két helyre elmenni, előadni, beszélgetni utána az emberekkel, felvenni-levenni a jelmezeket, átmenni a másik helyre, enni is közben, visszajutni a szállásra gyakran megterhelő nemcsak a segítetteknek, de a segítőknek is.

– Ki rendezi a darabot, és mennyire változnak évről évre a főszereplők?

– A darabot általában a főszervező, illetve segítői rendezik, de nagyon sokszor inkább közösségi munka, egy egész folyamat, mire kialakul. Nyilván sok mindent meghatároz, hogy kinek hova kell mennie éppen, és hogy hol állt. Úgy értem, tolókcocsival sokkal behatároltabbak a mozgások – fontos, hogy mindenki jól elférjen, kényelmesen tudjon közlekedni és manőverezni. Ez azért leegyszerűsíti a dramaturgiát. Illetve tényleg közösségi az alkotófolyamat is, mert mindenki ötleteit szívesen vesszük, megfontoljuk, kipró-

báljuk. Igazából a próbahétvégén alakul ki a pontos előadás. A főszereplőket igyekszünk évről évre „lecserélni”, hogy minél több mozgásszerűt szolgálhasson, illetve hogy kimozdulhasson otthonról. A táborokkal ellentétben a passióért nem kell részvételi díjat fizetni, ezért nagy lehetőség olyanoknak is, akik a tábor esetleg csak nehezen engedhetik meg maguknak. Emellett arra is nagyszerű alkalom, hogy az ember a többi táborba járó, eddig ismeretlen társaival is összebarátkozhasson, erősíthessük a teljes MEVISZ-es közösséget.

– Szerinted mi a fókusz a idei passiótoknak?

– Az idei passió szövegekönyvének nagy részét az a – szintén mozgásszerűt – társunk írta, aki tavaly Jézust alakította. Szerintem a hangsúlyt igyekeztünk egy kicsit áttemelni a szokásosnak nevezhető jelenetekről azokra, amelyekkel talán kevesebbet találkozik az ember. Vagy legalábbis nem húsvét kapcsán. Szeretnénk megjeleníteni Jézus emberi oldalát, hogy láthassuk, átélhessük, mennyire hasonlóná vált hozzánk annak érdekében, hogy megmenthessen bennünket. A másik érdekes üzenet, hogy Krisztus hogyan viszonyult a körülötte lévőkhöz, miként bánt velük. Az Igét olvasva gyakran nem is nézünk a mélyére, hogy a Megváltónk mit miért csinált, hisz biztosan az volt a legjobb, ha egyszer Ő csinálta. Pedig nagy tanulságokat rejt, hogy az Úr hogyan vezetgeti a tévelygőket, hogyan neveli

gyermekait, milyen szeretettel, kedves gondoskodással vagy épp szigorúnak tűnő bölcsességgel kezel egy-egy élet-helyzetet.

– **Tavaly ősz óta akadálymentesített a templomunk. Sokfelé jársz, mit látsz, mennyire törekednek az evangélikus gyülekezetek arra, hogy lépéseket tegyenek az akadálymentes templom megvalósítására?**

– Nagy örömünkre szolgált az őszi hír, hogy a kelenföldi gyülekezet akadálymentessé vált.

Az az igazság, hogy életemben talán két akadálymentes templomot láttam, de ezek is inkább véletlenül sikeredtek ilyené, nem volt tudatos a tervezés – esetleg babakocsikra készültek fel. Szerencsére a legtöbb templomban csak két-három lépcsőfokkal kell megbirkózni, amin még nem olyan nehéz feltolni egy kocsit, illetve pont ezért szoktunk mobilrampát is vinni magunkkal. A nagyobb gond, hogy a mosdók ajtajai keskenyek, és így nem tudjuk használni őket. Sok gyülekezetnek talán még eszébe sem jutott a változtatás, ami nagyrészt érthető, hiszen kevés helyre jár mozgásában korlátozott hívő. Ennek ellensúlyaként szerencsére eddig mindenhol nagyon kedves, segítőkész, szívélyes fogadtatásban részesültünk. Szerintem a templomok akadálymentességének akkor lesz reális esélye, ha sokkal olcsóbb lesz az átalakítás, vagy ha sokkal nagyobb lesz rá az igény.

Emellett én látom egy lassú, pozitív fejlődés kibontakozását.

– **Nagyon fontos szolgálat, amit végeztek. Hogyan támogathatja a munkátokat, aki szeretné?**

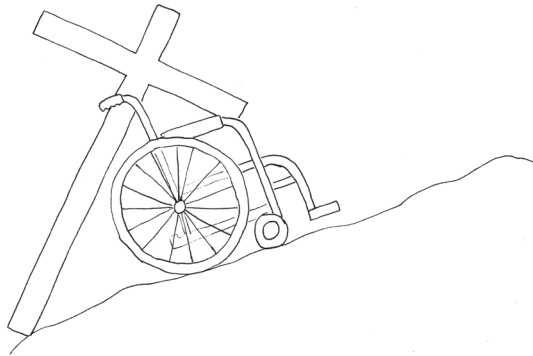
– Elsősorban azzal, ha elbeszélgetnek a résztvevőkkel, egészségesekekkel és segítettekkel. Erre nagyszerű alkalom az istentisztelet utáni szeretetvendégség. Az az egyik célunk, hogy azok is közelebb kerülhessenek a mozgásérültek aránylag ismeretlen világához, akik eddig nem találkoztak ilyen embertársaikkal, vagy csak messziről. Rengeteg furcsa gondolat van a társadalomban rólunk, róluk, egyszerűen az információ, valamint a személyes találkozás hiánya miatt. Erre szeretnénk alkalmat teremteni, hogy minél többen lássák: mi is emberek vagyunk, ugyanolyan érzésekkel, szükségletekkel, örömmel, küzdelmekkel. Ahogy a Rehab Critical Mass is szlogenjéül választotta: minden más, és mégis ugyanaz. Ezen kívül szeretettel fogadunk segítő kezeket a nyári, illetve a tavaszi tábor-találkozókon, vagy épp a karácsonyi alkalmunkon. Aki inkább anyagilag támogatná tevékenységünket, annak is lehetősége van rá. A honlapunkon (mevisz.hu) a Támogatás fül alatt megtalálható a számlaszámunk, illetve képek, hogy mi mindenre használjuk fel az adományokat.

AZ INTERJÚT GÁNC S TAMÁS KÉSZÍTETTE

PASSIÓJÁTÉK

mozgássérült fiatalokkal

a MEVISZ-BÁRKA szervezésében

2015. április 3-án 18.00-kor a kelenföldi evangélikus templomban

Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetség
1085 Budapest, Üllői út 24.
mevisz@mevisz.hu
20-824-20-47

MEVISZ (Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetség)

Bár az ötlet és az igény már hosszú évekkel azelőtt felmerült, 1988-ban egy balatonszárszói országos ifjúsági konferencián alakult meg ez a konkrétan ifjúsági szövetség. Maga a szervezet rengeteget alakult az elmúlt negyed évszázad során, de akárcsak régebben, ma is ugyanúgy összefogja a barátságokat, amelyek átívelnek a fizikai vagy szellemi képességeken, és mindenkit gazdagítanak. Mindenki érték, mert egyedi és különleges, és sokszor a segítők is többet töltődnek egy-egy hét alatt, mint gondolták volna.

Bárka szakcsoportunk célja a hátrányos helyzetű, fogyatékos emberek segítése, a társadalom és egyház közösségeibe való beilleszkedésük elősegítése, számukra olyan alkalmak szervezése, amely kimozdíthatja őket zárt környezetükből, legyen az család vagy intézet. Jelenlegi tevékenységeink:

- Mozgássérültek számára táborok szervezése és lebonyolítása. E tevékenység kezdetét az első és legendás hírű Borgátán rendezett tábor jelentette 1989 nyarán. Az akkor megszületett barátságok tovább éltek és szaporodtak, az akkori tábor hagyományt teremtett. Mostanra 9-11 ilyen tábort szervezünk nyaranta az ország több pontján.
- Mozgássérült passió körút
- Segítő szolgálat

Megkérdeztük

Az egyházi év legjelentősebb időszakához értünk. Mire ezek a sorok napvilágot látnak, már benne vagyunk a böjtbén. A különböző istentiszteleti alkalmakon a liturgia, a zene, az igehirdetés által éljük át ennek a hitünk szempontjából annyira meghatározó eseménysornak a jelentőségét. De mit jelent számunkra mindez a hétköznapokban? Hogyan találkozik életünkben a hit és a mindennapok valósága? Ezt a kérdést tettük fel gyülekezetünk néhány tagjának.

Sorsdöntő számomra, hogy Jézus Krisztus szenvedése, halála és feltámadása miattam és megmentésemre történt. Isten irgalmából már sok nagypénteket és húsvétot megélhettem, arra töreksem, hogy ne megszokásból készüljek az ünnepre. Imádkozom, hogy a Szentlélek erősítse, elevenítse Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatomat, kapcsolatunkat. Lehelessünk hiteles tanúi annak, hogy Ő örök, boldog életet szerzett nekünk, de ezért nagyon-nagyon nagy árat fizetett!

Valamikor a 70-es években történt, az egyik orvosi ellátásomhoz tartozó óvodában. Húsvétra és április 4-re együtt készültek, az egyik kicsi megkérdezte: „Ugye, óvó néni, a húsvéti nyuszi tojja a vörös zászlót?” Ezek a gyerekek ma már szülők, hallották hitelesen az örömhírt? Hála Istennek ma már nyíltan hirdethetjük húsvét üzenetét: Jézus Krisztus legyőzte a bűnt és a halált, Vele élhetünk boldogan, örökké!

GYÓRINÉ IRÉNKE NÉNI

Már megint itt a böjt? Hiszen még csak most volt karácsony. És akkor is hiányérzetünk maradt, amiért valahogy megint nem sikerült eléggé megállni.

Elcsendesedni. Ami négy gyermek mellett nem is olyan egyszerű. Hálát adni. A gazdagságért, amit a négy gyermekünkön keresztül megélhetünk. Ilyenkor felerősödik a vágy bennünk arra, hogy méltó módon éljük meg ezeket a heteket. Hogy a kísértéseknek ellenálljunk. Hogy uralkodni tudjunk magunkon, vágyainkon. Hogy lelkileg is feltöltődjünk a mindennapi helytállás érdekében.

VÉCSEY BÁNK ÉS ZSUZSI

Krisztus feltámadt, valóban feltámadt! Ez az a mondat, ami először eszembe jut, ha húsvétra gondolok. Kicsi korunk óta ezzel az örömhírral ébreszt minket apukánk húsvét vasárnap reggelén. Kisebbségi koromban ez azt jelentette, hogy rohanás tojást keresni és elfogyasztani a pompás reggelit. Ám mára már valódi értelmet nyert. A csoki majszolás öröme eltörlődik amellelt az igazi örömhír mellett, hogy Jézus Krisztus valóban meghalt és feltámadt bűneink bocsánatára.

Számomra az egész böjti időszak ennek az örömhírnek a befogadására való felkészülés.

ITTZÉS ESZTER

A konkrét értelemben vett böjtölés valahogy kimarad az ünnepre készülésemből. Nem tudok olyan szokásos dolgot (étel, tevékenység), amiről ha lemondanék 40 vagy csupán 7 napon keresztül, segítene ráhangolódni a húsvétra. De van, amire szükségem lenne: 2-3 napra elvonulni egy természet közeli helyre, ahol az időt lelki tartalmakkal, de beszélgetés nélkül töltenénk. Ilyesmiben volt már részem, kitisztít, belső csendet szül, leszűkítve a gondolatok medrét, és kitágítva a befelé és fölfelé figyelés csatornáit. Magyarországon nem hallottam ilyesmiről az egyházunkban, de lehet, hogy létezik. A böjt egyetlen, számomra mély érzésekkel járó napja nagypéntek. Ha nem jutok el passiójátékra, akkor itthon teszem be Bach Máté-passióját vagy Mozart Requiemjét. A másokért hozott áldozatot, a veszteséget, a hiányt át tudom érezni, mert ismerem. A feltámadással már nehezebb mit kezdenem...

A húsvét központja számomra a legkedvesebb családi hagyományunk. A húsvéti nyuszi elrejtí az ajándékokat, és ír – vagy a még nem olvasóknak rajzol – hozzá egy feladványt, ami útmutatóul szolgál. A fél napot fejtöréssel és keresgéléssel töltjük. Nekem nem is maguk az ajándékok, hanem ennek a közös játéknak az öröme a lényeges. Ott van benne a szeretetközösség minden átható ereje. Teljesen hétköznapi módon, de Jézus jelen van.

MÁDY ANNA

Szeretném hinni, hogy nem csak hivatásom természetes velejárója az, hogy az évet a nagyhétre fókuszálva látom. Valahogy minden tevékenységem ahhoz viszonyul, mikorra esik húsvét, s különösen fontos számomra, hogyan készülünk nagypéntekre. Kamaszkorom ifjúsági passiói óta szeretném minden évben átélni és átéltetni a megváltás eseménysorát: hol mozgalmasabbban, hol szemlélődőbben, de vágyom arra, hogy értelmet nyerjen az egész év istentiszteleti gyakorlata azáltal, hogy elmélyedünk a nagyheti eseményekben. A böjt így tevékeny készülődéssé válik: sok gyakorlással és körültekintő tervezéssel várjuk az év legfontosabb ünnepét, nagypénteket.

BENCE GÁBOR

A böjt mindenekelőtt több elfoglaltságot, tennivalót, s hogy ennek eleget tudjak tenni, több elcsendesedést, Istentre figyelést jelent. Hamar megtapasztalható Luther mondásának igaz volta: Ma sok munkám lesz, ezért még többet kell imádkozzam... Igyekszünk ilyenkor egymásra és rokonainkra is jobban odafigyelni. Böjtben tartjuk a nagy családi találkozónkat, ahol ki-ki beszámolhat arról, hogy mi minden történt vele a mögötte lévő esztendőben. Mivel maga a húsvét is szolgálattal telik, egy-két éve gyakorlattá lett Kelenföldön, hogy a lelkészek is kapnak egy-egy napot az ünnepet követően, hogy szűkebb családjukkal is ünnepelhessenek!

BLÁZY ÁRPÁD

A Királyok Királya jön

Ő az, aki bizonyosságot tesz az igazságról, megkeresi és megtartja az elveszettet, szolgál, és életét adja váltságul. Ezt a három témakört jártuk körül az elmúlt adventi estéken, ezekkel kapcsolatban tettek fel nekünk kérdéseket szerdánként Pilátus, Zákeus és Zebedeus fiai történetének alapján Nagyné Szeker Éva rákoskeresztúri, Vető István cinkotai és Selmeczi Lajos monori lelkészek.

Mi az igazság, kérdezi Jézustól Pilátus. Kicsi szerepe van, végre nagy ember lehetne, de nem ismeri fel az időt, a lehetőséget. Ő a rend felelőse, most is rendet akar tenni, ahogy mi is legszívesebben megmondjuk imáinkban Istennek, mit szeretnénk, mi jó nekünk. Nem adunk lehetőséget az Istennel, embertársunkkal való meghitt beszélgetésre, nem ismerjük fel az alkalmas időt.

Mit várunk a Királyok Királyától? Amit egy nép a tőle nagyon távol lévő uralkodójától? Ő király vagy szolgál? Jót hoz, vagy nehézséget, kudarcot, csaló-

dást? A zsidók is királyt vártak, de helyette a szegények barátja, az elveszettek megmentője jött. Mi is elveszettek vagyunk, amit nehéz elfogadnunk. Zákeus felismerte ezt, és üdvössége lett a házának.

Jézus olyan utat jelölt ki, amelyen nem az a lényeg, hogy kié a hatalom. Az igazság nem az, az uralom nem az, amit mi gondolunk. Ő észrevette a vakot, a sántát, a vámszedőt, a házasságtörőt. Nem elméleti, nagy igazságokat mondott. Azokhoz jött, akiket más kirekesztett. Odatalálnak-e mellettünk hozzá a kirekesztettek? Vagy ragaszkodunk a gyülekezetben a jobb és baloldali székekhez, mint Zebedeus fiai? Akkor követjük, ha azt tesszük, amit ő tett a jászolban, a kereszten. Hogy reagálunk az igazságtalanságra, a gúnyolódásra? A Királyok Királya jön; a tanítványok, mi, várjuk-e, követjük-e?

MÁDY REZSŐNÉ

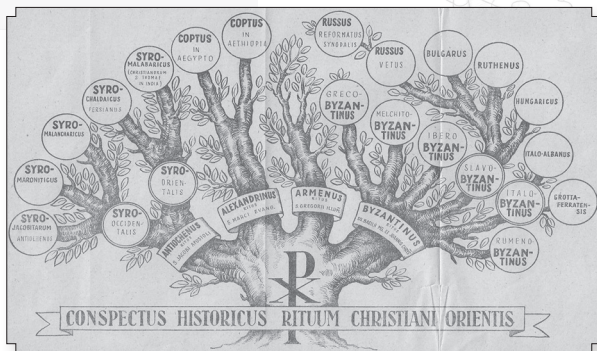
Szeretetvendégség decemberben

Az adventi szeretetvendégségen *Kik is valójában a görögkatolikus vagy keleti keresztények? Ők hogyan várják a karácsonyt?* címmel Maklár Ákos görögkatolikus pap, budai parókus tartott előadást.

Megtudtuk többek között, hogy a kereszténység nagy családján belül ők a bizánci rítust követik; őseik az 1600-1700-as években elfogadták a római katolikus pápa főségét, de megőriz-

hették szokásaikat, egyház-jogukat, valamint sajátos-ságaikat, amelyek az egyház-művészetben, a liturgiában vagy éppen a női papság intézményében egyaránt megmutatkoznak. A keleti hagyományokat tartják, mint az ortodoxok Oroszországban, Görögországban vagy Szerbiában.

A latin egyháztól eltérően az ünnepeket mindig annak a kijelölt napján tartják. Az advent kifejezést is átvették, de ezeket a heteket a karácsonyt megelőző bűnbánati időszaknak nevezik. Az előkészület már november 15-én elkezdődik, és a húsvét előtti negyven napos böjti időszakhoz hasonlóan szentestéig tart. Ez étkezési lemondással, önmegtagadással jár, de fontos része

valamilyen többlet vállalása is. Jobban odafigyelnek a jócselekedetekre, többet imádkoznak, adakoznak, és több karitatív tevékenységet vállalnak. Náluk is hétről hétre kigyúlnak az adventi gyertyák fényei a koszorún, de a novemberi kezdésből fakadóan szenteste nem négy, hanem már hat – öt piros és egy fehér – gyertya világít...

BLÁZY ÁRPÁD

Kedves gyülekezet!

Örömmel és büszkeséggel a szívünkben jelentjük, hogy – hála a gyülekezet lelkes adakozóinak –, a 2014. évi kelenföldi adventi jótékonyági vásár a várakozásainkat is felülmúló eredménnyel zárult.

A vásár összbevétele 190.000 forint lett, melyet ebben az évben az alábbiak szerint osztottunk szét:

- 80.000 forintot adtunk át a Fraknó utcai családsegítő szolgálatnak a gyülekezeten belül megvalósuló missziói szolgálat támogatására,
- 80.000 forint a Fikisha Kenya Utcagyerek Misszió támogatására került átutalásra,

• 30.000 forinttal támogattuk továbbá a nagy sikerű Kaláka koncertet, melynek gyülekezetünk adott otthont decemberben.

Meggyőződésünk, hogy az adományok jó helyre kerültek, jó ügyeket szolgálnak.

Hálát adunk Istennek, hogy erőt és lelkesedést adott nekünk a szervezéshez, és köszönjük mindenkinek, aki szívében hordozta ügyünket 2014-ben is. Idén, 2015 adventi időszakában folytatjuk!

Erős vár a mi Istenünk!

A SENIOR ÉS KISIFI TAGJAI

Lelki nap a Szent Margit Gimnáziumban

A karácsony előtti és a böjti időszakban megszokottá vált, hogy a Szent Margit Gimnázium diákjai egész napos lelki napot tartanak. A protestáns diákoknak lehetőségük van arra, hogy külön szervezzék meg ezeket az alkalmakat. Olykor – ha a téma érdekes, vagy aktuális – az evangélikus és református fiatalok (több mint 100 gyermek) együtt töltik ezt a napot. Íme, egy rövid ízelítő a legutóbbi alkalomról.

A december negyediki lelki napon a „margitos” diákok a kelenföldi református gyülekezet Bocskai úti altemplomában gyűltek össze, ahol Riskóné Fazekas Márta református lelkész, a Lepramisszió igazgatója tartott előadást.

Bár sokan nem gondolnánk, sajnos a lepra nem csak a Jézus-korabeli emberek betegsége volt. A nagy szegénységben élőkre (különösen Indiában és Afrikában) ma is nagy veszélyt jelent a kór. Rajtuk hivatott segíteni a Lepramisszió, amely 1974-ben néhai Dobos Károly munkája nyomán kezdte meg szolgálatát, és 2000-ben csatlakozott a világszerte 45 országban jelenlévő Nemzetközi Lepramisszióhoz, amely immár 140 éve működik. A misszió azon kívül, hogy ingyen hajtja végre a műtéti beavatkozásokat és gyógykezeléseket, valamint gyógyszerrel látja el a betegeket,

segít nekik az újrakezdésben is. A meggyógyítottak rehabilitációja, a gyógyultak és családtagjaik oktatása, szakmára tanítása, számukra munkahelyek teremtése és otthonhoz juttatása mind a program része.

A világon nagyjából 6 millió ember szenved leprabetegségben, és naponta csaknem ugyanannyian betegszenek meg, mint ahányan meggyógyulnak. Átlagosan minden második percben kiderül valakiről, hogy leprabeteg. Ezért is nagyon fontos a Lepramisszió munkája, akik nap mint nap rengeteg embernek adnak reményt Jézus parancsának megfelelően: „betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok.” (Máté 10:8)

TÓTH BENJÁMIN

Bővebb információ erről a szolgálatról, adakozási lehetőségről a Lepramisszió honlapján található: lepramisszio.hu.

A templom Isten jelenlétének jele

Jó volt együtt lenni december 14-én, amikor a református testvérekkel együtt ünnepeltük a farkasréti közös templomunk felszentelésének 20. évfordulóját.

Tele volt a templom hálaadó emlékezőkkel. A két gyülekezet lelkészein és hívein kívül jelen volt Fabiny Tamás püspökünk, Arday-Janka Zsolt református főgond-

nok, Benczúr László, a templom tervezője, de még az építkezés kivitelezésének vezetője, Galánffy János is. Jó volt hallgatni a püspök igehirdetését, valamint a hálaadó imádságokat és áldásokat.

Az alsorsori gyülekezeti teremben fotókiállítás nyílt az építkezésről, amit sokáig nézegettünk. Felidéztük az építkezés részleteit. Jó emlékezni, mert visszafelé nézve könnyebben észrevesszük Istenünk megsegítő kegyelmét, munkára ösztökélő jeleit, bátorítását. Így Istenünk tapasztalható közelségbe kerül. Ezt éltük át akkor.

Nekem is eszembe jutott egyik bátorító jele.

Már 1993 előtt elkezdtük tervezni a reformátusokkal közösen a templomunkat. Még templomépítő alapítványt is létrehoztunk, hogy ott gyűjtsük az adományokat. Bányai Miklós mérnök presbiter testvérünk nagy odaadással segítette tervünk valóra válását. Halála mindnyájunkat megrendített, de addigra az építkezés terveinek engedélyeztetését már elindítottuk, mivel a megfelelő alap nélküli, szentárolóból átépített kápolnánk sarka csúnyán megrepedt és kezdett kidőlni.

Az elkészült terveket 1993 szeptemberében gyülekezetünk közgyűlése elé vittük. Addigra a rendszerváltás utáni euforikus hangulat megváltozott. Kerületünkben több nagy gyár csődbe ment, sokan elvesztették a munkájukat, a jövő kilátásai bizonytalanok voltak. Ezért a közgyűlésen páran felvetették, hogy sza-

bad-e most, ebben a bizonytalan gazdasági helyzetben templomot építenünk, hiszen egyrészt nem áll rendelkezésünkre az építkezés teljes összege, másrészt kérdéses, hogy a közgyűlésen frissen választott felügyelő és részben újonnan választott presbitérium alkalmas-e az építkezés levezetésére? A közgyűlés végül megszavazta a templomépítést, mivel az idősebb egyháztagok emlékeztek rá, hogy a Bocskai úti templomunk is fel tudott épülni 1927-28-ban, a sokkal súlyosabb gazdasági válság idején, mert Isten kegyelme velük volt, másrészt, mivel a presbitérium nagyobb része a régi presbitériumnak is tagja volt, számukra nem volt új ez a feladat.

A közgyűlés határozata ellenére a felvetett kérdések nagyon foglalkoztattak engem. Értjük Isten akaratát, ha most nekifogunk az építkezésnek? Mit tehettem? Imámban Istenhez fordultam segítségért és választ kaptam.

A közgyűlést követő vasárnap én tartottam a farkasréti istentiszteletet. A kis lelkészi öltözőnkben megdöbbenve láttam, hogy az imaház sarka újra megmoz-

dult, egy nagy vakolatdarab az íróasztalra esett, alig egy-két milliméterre az ott álló úrvacsorai kerámia kehelytől.

Még neki is támaszkodott a letört darab a helynek. A kelyhet ott tartottuk az íróasztalon, mert szekrényünk nem volt. Ha egy centivel odébb esik, összetöri a kelyhet. Nincs idő a halogatásra, hisz kidől a sarok! – hirdette nekem ez az isteni jel az építkezés fontosságát.

Igen, építkeznünk kell, de lesz elég pénzünk?

A következő hétfőn szokás szerint bent voltam az irodában, amikor beállított egy idős nyugdíjas és hozott egy jelentős adományt... Számomra akkor ez válasz volt a kérdésre, hogy merjünk-e az anyagiakban is Istenre hagyatkozni.

Egy héttel később, az új presbitérium beiktatásakor mind a két jelet elmondtam, talán még sokan emlékeznek is rá.

Farkasréti templomunk 1994 decemberére elkészült. Igaz, „csak” a felét kellett kifizetnünk, mert a másik felét a reformátusok fizették. Ők kértek és kaptak svájci és más segílyt is. Jó tudnunk azonban, hogy mi külső segítség nélkül, saját erőnkből építettük a magunk részét. 500 ezer forint „Eklof” kölcsönt kértünk és kaptunk az Ökumenikus Tanácstól, amit vissza is fizettünk a megszabott időben.

A finn testvérgyülekezet tagjai hoztak nekünk segílyt a templomszentelésre. Abból vettük meg – az építkezés után – a szép templomi székeinket.

Szabad, lehet és kell is figyelni az isteni jelekre, különösen most, az óvoda-építés idején!

MISSURA TIBOR

„Szabad-e bejönni ide betlehemmel?”

December 23-án délután teljesen megtelt a kelenföldi templom – szülők és gyerekek, nagyszülők és unokák, kis- és nagyobb iskolások, fiatal és idősebb felnőttek várták, hogy a Kaláka együttes előadása ismét megmelengesse szívüket és még örömtelibbé tegye a karácsonyi várakozást. Külön ajándékként a XI. kerületi önkormányzat közreműködésével a Montágh Imre Általános Iskola és a Fővárosi Kossuth Lajos Gyermekeketthon diákjait és tanárait is vendégül láthatta

a gyülekezet – ezek a gyerekek talán még sohasem hallották a sokak számára már ismert kedves dalokat és verseket, amelyeket az együttes tagjai, Becze Gábor, Gryllus Dániel, Major Gábor és Radványi Balázs ugyanolyan lelkesedéssel adtak elő, mint már olyan sok alkalommal az 1987-ben, azonos címmel megjelent lemez kiadása óta.

Köszönet a szervezőknek, a Kalákának és az önkormányzatnak ezért a felejthetetlen estéért!

-BD-

Cserkészgála

Idén is a kelenföldi református gyülekezet adott otthont február 23-án cserkészcsapatunk éves bemutatójának. Szülőként ismét átélhettünk egy vidám estét, ahol újra tanúi lehettünk gyerekeink találékonyságának és vidámságának. A kedves műsorok és a sikeres bemutatók mögött azonban rengeteg munka áll. Megkérdeztük Ittész Ambrust, a Szurikáta őr vezetőjét, ő hogyan élte át mindezt.

– Jaj, mi minden sikerülhet félre... – gondolkodtam a gála előtti percekben. Mi lesz, ha az őröm tagjai megkukulnak a színpadon? Az a sok hétnyi munka, amit befektettünk, mind kárba veszne. És mi lesz, ha egy másik őrnek nem sikerül az előadása? Kívülről nézni még rosszabb. Tudom, milyen sokat dolgozott minden őr a maga pár perces darabján. És még érdekelnek is, kár lenne lemaradni valamelyikről.

Vagy mi lesz, ha a laptoppal van valami gond, és nem tudjuk levetíteni az évfilmet? Hogy fogják a szülők megtudni, mit csináltunk az elmúlt évben? Mert csináltunk ám sok mindent! Természetesen portyáztunk ősszel és tavasszal, természetesen volt Mikulástúra, természetesen tíz napot táboroztunk nyáron, és természetesen mind jól sikerültek. De ezeken kívül Németországba is meghívott minket táborozni a koblenzi testvércsapat, ott is két csodálatos hetet tölthettünk el. (Erről mind hírt adtak a képek.)

Vagy mi lesz, ha nem sikerül a vezetőségi színdarab? Pedig idén olyan

különleges lesz: nem a végén adunk elő valamit, hanem az őrsi darabok között lesznek rövid jelenetek, konferálás helyett. Na és ha nem érkezik meg a megrendelt nyolc kiló pogácsa? Hogy fog akkor jóllakni a kedves közönség? Jaj, mi lesz itt...

Nem is kérdés, hogy mi lett. Csak az, ami az elmúlt években: minden jól sikerült. Az őrsi színdarabok ötletesek voltak és viccesek. Különböző állatok fordultak elő a jelentekben: volt itt odúját kereső szurikáta, egér-macska párharc és levágott disznó is. De láthatunk bolondos bűvészt, tévéműsor-párodíát, pantomim mesefeldolgozást, sőt, még egy elképzelt vezetőségi megbeszélést is végighallgathattunk.

A vezetőségi darabba nem bakiztunk bele: a nézők nagyokat kacagtak az ügyetlenül próbáló színtársulaton, amit megjelenítettünk. Az évfilmet levetítettük, és a pogácsa is megérkezett, ráadásul három kilóval többet kaptunk. Nekem résztvevőként óriási élmény volt az este. Remélem, a vendégek is ilyen jól szórakoztak!

Konfirmandus-hétvége Fóton

Amikor megérkeztünk, az első jó benyomást a szép ház tette.

Miután elosztották a szobákat, elhelyezkedtünk, s a vacsorán finom meleg tejbegríz várt ránk. Az első este játékkal egybekötve ismerkedtünk, barátkoztunk, majd érdekes vetítéses előadás következett. Én Dettivel, Julcsival, Dalmával, Zsófiával, Annával és Noémivel voltam egy szobában. A mellettünk lévő szobában a monori fiúk voltak, akik éjfélig hangoskodtak, ezért mi sem tudtunk aludni. Az ébresztő fél nyolckor lett volna, de a katolikus templom hatórás harangszava sok embert felébresztett. Reggelire szendvicset kaptunk. Szombaton a kötött programon túl sok szabadidőnk is volt. Délután városnézés

következett, melynek végén a táborvezetők meghívtak minket a cukrászdába almás pitére vagy egy krémesre. Este egy keresztyén filmet néztünk, aminek a címe „A találkozás”. Miután vége lett, megbeszéltük, hogy ki mit vont le a filmből. A vasárnapi záró istentiszteleten személyes áldást is kaptunk.

Mindenki szép emlékekkel ment haza a csapatépítő hétvégéről.

SÜLE-SZIGETI KAMILLA

**Kérjük, hogy adója „civil” egy százalékaival
támogassa gyülekezetünk alapítványát,
a Kelenföldi Templomépítő Alapítványt!**

Adószáma: 18006173-1-43

 <p>%</p> <p>KÖSZÖNJÜK ADÓJA 1%-ÁT</p>	 <p>%</p> <p>amivel iskoláknak, anyavóknak, szeretetotthonoknak segíthetünk!</p>	 <p>%</p>	 <p>Magyarországi Evangélikus Egyház</p> <p>Technikai szám: 0035</p>
---	--	---	--

Meghívó

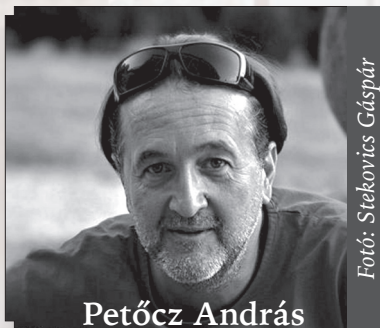
Szeretetvendégség a költészet napján

az Asztali Beszélgetések Kulturális Alapítvánnyal közös szervezésben
Április 11-én 16.30-kor a kelenföldi evangélikus gyülekezet tanácstermében
(1114 Bp, Bocskai út 10.)

Petőcz András: Megölelt az Isten

Ebben a nagy-nagy rohanásban,
egy pillanatra megölelt az Isten.
Zavartan megálltam.
Magamat magányosnak hittem.
Annyi volt csak, hogy volt egy kis időm.
Hogy épp nem kellett semmit sem tennem.
Hirtelen azt láttam, valaki jön.
Gondoltam, elmegy mellettem.
Aztán a kezemre tette a kezét,
és hosszan a szemembe nézett:
betakart minket a csendesség,
és hozzám bújtak a remények.
Nem múlik el semmi sem, soha!
A fű kizöldül, büszkén újra nő.
Hogy lehettem annyira ostoba,
hogy engedtem, hogy múljon az Idő.
Csak álltam ott, és beburkolt az Isten,
éreztem, hogy minden mozdulatlan,
és ott volt a nagyvilág! A szemeimben.
És egyedül voltam, végtelen magamban.

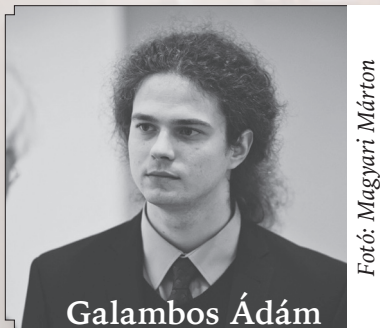
Vendégeink:

Fotó: Stekovics Gáspár

Petőcz András

József Attila-díjas költő

Fotó: Magyarai Márton

Galambos Ádám

evangélikus teológus

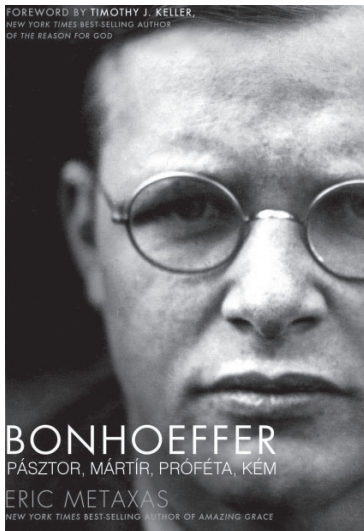
Ajánló

Eric Metaxas: *Bonhoeffer: Pásztor, mártír, próféta, kém*

Eric Metaxas Dietrich Bonhoefferről írt életrajzi regényét nehéz letenni. Az a fajta olvasnivaló – ugye mindenki ismeri –, amikor az ember türelmetlenül várja, hogy a nap fénypontjaként végre kezébe vehesse. „Vegye meg ezt a könyvet, és olvassa el! Utána pedig vásároljon belőle még egy példányt, és ajándékozzon meg vele valakit, akit szeret” – írja a könyvet ajánlók között Charles

Chaput anglikán érsek. Maga az életrajz, a cselekményvezetés, a harmadik birodalom hátborzongató története is lebilincselő, de a hit útján járó embert Bonhoeffer teológiája, a korabeli levelek, dokumentumok alapján kirajzolódó hitélete felszólító erővel érinti meg: hol van az én hitem ettől? Létezett ilyen, mindenben – egészen az önfeláldozó halálig – Isten jelenvaló szeretetét megélni képes ember?

Idézzük fel az ő gondolatait a könyvben megjelent leveleiből, írásaiból. Már 1928-ban – huszonkét évesen – azt prédikálja híveinek, hogy a keresztények többsége száműzte életéből Krisztust,

vasárnap délelőtt a templomban szán csak néhány órácskát a valásnak. „Nem tehetjük, hogy szellemi életünknek pusztán egy kamrácskáját adjuk át szármára” – írja. Majd jóval később, a Tegel börtönből 1943-ban írt leveleiben is felteszi a kérdést, vajon nincs-e itt az ideje, hogy kivigyük Istent az egész világba? Ne tegyünk tovább úgy, mintha Ő

csak az általunk számára fenntartott vallásos sarokban akarna élni. Bonhoeffer számára központi kérdés volt, hogy mi az egyház, mi a szerepe, egyház-e még az egyház, ha a zsidó kérdésben enged a kirekesztésnek. Szükség van-e még mindig egyházra? 1932-ben, berlini előadásában azt mondja, hogy ez rossz kérdésfeltevés; a kérdés nem az egyházzól, hanem rólunk szól. Az egyház létezik, Isten létezik, a kérdés az, hogy hajlandók vagyunk-e szolgálni, mert Istennek szüksége van ránk. Eberhardt Bethgének és néhány barátjának küld egy összegzést 1942-ben az elmúlt tíz évről. Ebben leírja, hogy ő a

keresztény életet teológiailag mint aktív, nem pedig mint reaktív ügyet látja, azaz nem pusztán a kihívásokra válaszoló, hanem a kezdeményező magatartást tartja fontosnak.

„...ez itt egyház, ahol Isten Igéjében egységbe forr zsidó és német – ebben áll annak bizonyítéka, hogy egyház-e még az egyház, vagy sem.” Bonhoeffer tudta, hogy az egyház, amely nem áll ki a zsidók mellett, nem Jézus Krisztus egyháza. A megalkuvó német keresztények államegyházából kiválva a Hitvalló Egyház és az ökumenikus mozgalom egyik legkövetkezetesebb és legbátrabb ellenállója lett. A Barmeni Nyilatkozat egyértelmű állásfoglalásától, az egyházi harctól eljutott a politikai szerepvállalásig, végül az önként vállalt halálíg. A nemzetiszocializmus győzelme után világosan látja, és prédikációjában ki is fejt, hogy a Hitler által gyakorolt Führer-elv az Istennek mint végső tekintélynek való alávetettséget rombolja le, amikor abszolutizálja a Vezér tekintélyét.

Jóval később egykori konfirmandusának, Max Wedemeyernak ezt írja a sztálingrádi csatában elvesztett édesapja halála kapcsán: „Az ember ereje egyedül abból fakad, ha egyesül Isten akaratával.” Maria von Wedemeyernak, menyasszonyának pedig vigasztaló levelében a Krisztusban hívő édesapából fakadó áldás erejéről beszél.

Bonhoeffer minden propagandával dacoló pacifizmusa még 1930-ban, a *Nyugaton a helyzet változatlan* című E.

M. Remarque regény filmváltozatának hatására fogalmazódott meg. A film az első világháborúról szól, és az egyik megrázó jelenet – egy német katona francia ellenségének leszúrása miatt érzett bűntudata és megbánása – nagy hatással volt Bonhoefferre. A filmet és a könyvet egyaránt betiltották Németországban, Bonhoeffer egy (francia!) barátjával, Jean Lassere-rel első amerikai útján nézte azt meg. Szilárd, eltökélt háborúellenessége meghatározó későbbi gondolkodásában és tetteiben, ezt jelzi egyik barátjának írt levele: „Az ember mérhetetlenül vágyódik a valódi békére, amelyben minden nyomorúság és igazságtalanság, hazugság és gyávaság véget ér.”

Bonhoefferben Jean Lassere barátja hatására egész életre meghatározó, mély érdeklődés és elköteleződés ébredt a Hegyi Beszéd iránt. Sokat gondolkodott Krisztus elhívásának mélyebb jelentéséről, amely szerinte nem a győzelemről, hanem az Isten iránti engedelmességről szólt. „A valódi küzdelemnek, amely talán előttünk áll, egyszerűen a hűséges szenvedésről kell szólnia.”

Az akkori Németország gonoszságain elborzadva sokan az etika felől próbáltak magyarázatot keresni a szörnyűségekre. Bonhoeffer válasza az volt, hogy létezik egy hely, ahol az Isten és a világ valósága megbékélt egymással – Jézus Krisztusban.

A Hitler elleni összeesküvés résztvevőjeként letartóztatták és 1945 áprilisában, két héttel az amerikai csapatok megérke-

zése előtt kivégezték. A börtönben töltött időt is értelmesnek, Isten terve szerint történőnek fogadta el.

„Hiszem, hogy semmi sem értelmetlen, ami velem történik, s hogy mindannyiunk számára így a jó, még ha szemben áll is vágyainkkal.” Élet és teológia benne szétválaszthatatlanul összefonódott. A kivégzés előtt így

búcsúzott fogolytársától: „Ez a vég. Számomra viszont az élet kezdete.”

Különös öröm volt számomra, hogy 92 éves nagynéném is a között a nyolctíz ember között volt, akiknek ajánlkoztam, ajánlottam, kölcsönadtam a Bonhoeffer könyvet. Mélyen megérintette és nagyon örült a szellemi élménynek, ez lett az utolsó kiolvasott könyve.

SCHNELLER KATI

Szeretettel hívjuk és várjuk kedves szüleinket, keresztszüleinket, rokonainkat, a presbitereket és gyülekezetünk tagjait a konfirmációnkra.

Május 9-én, szombaton 17 órakor a tanácsteremben számot adunk mindarról, amit eddig tanultunk. Vasárnap, 10-én pedig a 10.30-kor kezdődő konfirmációi istentiszteleten először járunk az Úr szent vacsorájához, belépve gyülekezetünk felnőtt tagjainak sorába. A konfirmációi beszámolóra a Konfirmációi káté anyagából készültünk fel, valamint felelevenítettük azokat a bibliai történeteket is, melyeket hittanórán, gyermekbiblikörön tanultunk sok-sok éven át. Február végén konfirmációs hétvégét tartottunk Fóton három másik gyülekezet konfirmadusaival közösen. Kérjük továbbra is a gyülekezet imádságos szeretetét, hogy lelkileg megerősödvé tudjunk készülni életünk eme jelentős eseményére.

*GYŐRI JÁNOS, KORONCZAI DÁVID LÁSZLÓ, LÉGRÁDY MÁTÉ, NAGY BERNADETT,
PAPP ESZTER HANGA, PLATTHY ANTÓNIA LILLA, RÓKUSFALVY ANNA,
RÓKUSFALVY MÁRKÓ, SÜLE-SZIGETI KAMILLA, SZAKMÁRY DALMA LAURA,
SZAKMÁRY VIRÁG FRUZSINA, SZONTAGH JÚLIA SÁRA*

Valóságos álom – álmos valóság?

Tavaszi gyülekezeti „álomhétvége”
Balatonszárszó, 2015. április 24–26.

Tervezett program:

Április 24., péntek

18.00 Vacsora

19.00 A hétvége megnyitása

- Nyitóáhítat – Blázy Árpádné
- Köszöntés – Szepesfalvy Ákos
- Álomház projekt – Bence Kata & Gáncs Tamás

20.30 Előadás megbeszéléssel

„Akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.” (Zsolt 127,2b) – Blázy Árpád

Április 25., szombat

08.00 Reggeli

9.15 Áhítat – Bedecs Réka

10.00 – Előadás beszélgetéssel

Az álom mint a múlt lenyomata vagy a jövő előképe – a tudományos alvástudatás álomértelmezései – dr. Simor Péter

12.00 Ebéd

13.00–18.00 Alternatív programok (sportolás, pihenés, séta stb.)

18.00 Vacsora

19.00 Előadás megbeszéléssel

„Az élet álom?” – gondolatok Babits Mihály Gólyakalifa című regényéről – Korompayné Sebestyén Nóra

20.30 Áhítat – Missura Tibor

21.00 Borkóstoló – a balatonboglári Miklós pince borai

<http://www.miklospince.com> (fakultatív) – felelős: Mády Katalin

Április 26., vasárnap

08.00 Reggeli

10.00 „Álmom: az Isten” – úrvacsorás istentisztelet a Balaton-parton – Gáncs Tamás

12.00 Ebéd

Fekete István: Feltámadás / II.

Ezen a napon különösen csendesesen esett az eső. Megállt a szél, elnémult a csalítok suttogása, a felhők sötét takarója leereszkedett, s a titkos ösvényeken lassan vánszorgott az Idő. Nem volt hűvös, mégis fagyos didergés reszketett a fák között, a hóvirág a földet nézte, a kankalin alélta várt valamire, az ibolya összecsuksa kelyhét, az öreg tölgyekről leszakadt egy-egy tavalyi levél és úgy lihegett le az avarra, mint a szomorúság fáradt lepkéje. Tűnődve figyelt az erdő már reggel óta, mert nem úgy ébredt, mint máskor. A sötétség sokáig lapult a völgyekben, a bagoly még hajnalban is rikoltozott és azt kiabálta, hogy:

– Halál!...halál!

– Ideje lenne már, hogy elhallgass – zördült rá az öreg cserfa –, hiszen reggel van.

– Reggel – vicsorgott a bagoly –, reggel? Hol a harangszó, mi, hát van harangszó nélkül reggel? Erre válaszolj!

És a cser nem tudott válaszolni. Dermedten hallgatott mindenki, riadtan húzták össze magukat az erdei népek és megreszkettek, amikor később száraz kerepelés félelmes pergése hallatszott a falu felől.

– Halljátok, halljátok – huhogott a bagoly –, verik már a kaszát. Élesítik. Halljátok? Mindenki hallotta, de nem válaszolt senki. Mint a távoli dobper-

gés, halálos ítéletek száraz hirdetője szólt a nagypénteki kereplő. A madarak hidegülő testtel ültek a fészkekben, a nyulak lelapították fülüket, hogy ne halljanak semmit, az őzek mozdulatlanul néztek a ködös erdő mélyébe, hogy honnét jött a veszedelem, csak a fácántyúk szaladgált ide-oda tanácstalanul.

– Mit mondott, mit mondott, jaj, mit mondott, mi baj van? – kotyogta és majdnem beleszaladt a róka szájába, akit most elhagyott furfangos jókedve és gondterhelten ballagott hazafelé.

– Buta, mint egy tyúk – fordította el fejét –, mintha én tudnám, mi baj van. És azonmód leült gondolkodni, hogy mi baj is van tulajdonképpen.

A fákban meglassult az élet keringése, nehezen lélegzett az erdő s az est sötétsége úgy bújt elő a nyirkos szakadékokból, mint a fulladás. Most már nem kiabált a bagoly se, csak szárnyalt egyik fáról a másikra.

– Mit tudtok – huhogta halkan –, nem tudtok semmit? Mit mond az a kereplő? Hollótestvér, te vagy a legöregebb, mit mond a kereplő?

– Átok s vér – azt mondja –, bólíntott a holló – ma halál, holnap élet – azt mondja –, sírba tették a Jóságot, azt gyászolja. Nem látod, hogy lehunyták szemüket a csillagok is? Gyászol az Isten, s az nem mer harangszóval felkiál-

tani hozzá, csak kerepel és leborul a nagy halott mellé, akit ő gyilkolt meg.

A bagoly szó nélkül hazarepült, leült a mély odú szájába és reggelig gondolkodott, mert nemigen értette meg a hollót.

Reggel kis szél mozdult és nehezen megindultak a felhők. A fenyők halkan zsongtak, mintha valakit siratnának és délben bágyadtan felsütött a nap. Nem melegen, nem is ragyogóan, mintha köd kendőzte volna fényes arcát, az árnyékok is szinte lábujjhegyen osontak az órák útján.

De a tegnapi dermedés engedett már. Itt-ott félénken megszólalt egy-egy madár, a harkály zajosan ívelt át egyik fáról a másikra, a bagoly éhesen várta az estét, mert az egész éjszakát átgondolkodta, a virágok kinyitották újra kelyhüket, és az utak ünnepi szelídséggel kanyarogtak, mintha vártak volna valakit.

Várakozó és illatos lett egyszerre az erdő, aztán megállt a szél, s még az öreg fák is puhán tárták ki görcsös karjaikat. És akkor, a távolról a földből s az égből,

a múltból és jövőből, az idők mélyéből és ígéretéből, mintha öröktől fogva szólna, lágyan hullámozni kezdett a harangszó. Ujjongó melegsége ráborult az erdőre, mint az ölelés és megreszkettek a rügyek, mintha csodát látnának és a fészekben megpattantak a tojások.

– Járt itt valaki?– kérdezte furulyázva a rigó és felszállt a legmagasabb fa csúcsára és énekelni kezdett a csillagoknak. Mert ekkor már erősen alkonyodott. A harangok elhallgattak már, tavaszi párák születtek a völgyek felett és a széles erdei úton Sipka János ballagott hazafelé: a koldus. Vénember volt már ez a Sipka János és vásárookra jár, hol énekelve koldul. Reszkető öreges hangja most is megelőzi, mert énekel most is.

„Feltámadt Krisztus e napon; alleluja, alleluja.”

Tarisznyájában kenyér, hús és húsvéti kalács és szívében béke.

Énekel az öreg, és zümmögő, öreg énekét magába öleli az erdő.

Pilinszky János: Tél és tavasz közt

Hogy tél volt: az első tavaszias nap-sütésben derül csak ki igazán. A szokatlanul éles ragyogásban mintha tussal húzták volna ki a téli utcák rajzát, mindent szürkének, fáradtnak és gyűröttnek látunk. Vállunkon mázsás a télkibát; a kirakatok üvegét mintha sűrű por lepné; az utcák sárosak; arcunk színe

valószínűtlenül sápadt és fehér. Vitaminhiány, mondjuk, klorofillhiány. S mind ezt a tavasz előhírének ragyogásában tapasztaljuk meg először.

A természet újjáéledése a tél legszembetűnőbb külszíne, a természet halandóságának legszembetűnőbb burkán át közeledik felénk. Az égbolt

vadonatúj kékjét kopár ágak rácsai fogadják.

S ugyanezt a képet mutatja a liturgikus év megfelelő időszaka, ha hasonlíthatatlanul mélyebb tartalmak színe alatt is. A nagyböjt komor gyászát a keresztény reménység emelkedő hullámai feszítik.

Valamikor a tanítványokat is a feltámadás öröme a halál legszembe-tűnőbb jegyei közt érte. A sírbatétel, a keresztlevétel kopár tényei után. A halál mozdulatlansága után, mi őket is megbénította, halott Mesterükhöz hasonlítva őket. Nem lázadoztak, még csak nem is panaszkodtak. Egyszerűen to-

vább szerettek. Tovább szerették a halottat, kit életében talán nem mindig tudtak követni.

S itt – a szeretet e „sötétjében” – veszik hírül, hogy akit szeretnek: föltámadott. Szakasztott úgy, ahogy azóta is egyedül itt, a szeretet csendjében, „sötétjében” tapasztalhatja meg ki-ki közülünk a föltámadás fokozhatatlan intimitását, mivel ez a feltámadás végzetlenül csendes, s akár a tanítványokra az első húsvét hajnalán, azóta is szinte észrevétlenül köszönt ránk.

Csendesen, mivel isteni, és észrevétlenül, mivel mindennél hatalmasabb.

Szabad-e bejönni...? – vendégünk volt a Kaláka

Karácsonyi gyermek-istentisztelet: készülnek a hópelyhek

Akcióban a háromfejű sárkány a farságon

A márciusi családi istentiszteleten a Szélrózsa Band minimál szolgált

A kelenföldi Fügefá

A kapun belépve a templomkertbe, burjánzó fügefá ágak mellett vezet el a kis ösvény útban a gyülekezeti termek felé. Akár szeretjük árnyékának hűvösét a nyári időszakban, akár zavar minket földre potyogó, szétmálló termése az érés idején, mindig fejünket meghajtva haladunk el alatta. Egy dolog azonban minden gyülekezeti alkalomra látogató számára biztos, a kertbe lépve nem kerülhetjük el a vele való találkozást. A templom fala mellett állva dacolt a nem igazán mediterrán időjárással, túlélte számtalan megmetszést és levéltépdésést. A jól ismert bibliai jelkép azt üzenté és üzeni ma is a betérőknek, hogy igenis van helye a gyülekezet kertjében! A fügefá helyet kér a gyülekezet életében! Az udvaron önfeledten kergetőző, bújócskázó, focizó

vagy éppen éneklő, egyre növekvő gyereksereg már befogadta őt. Most rajtunk, idősebbeken a sor, hogy befogadjuk!

Az elképzelés, hogy Kelenföldön létrejöhessen egy evangélikus óvoda, a konfliktusok szaggatta időszak után fogant meg többek fejében. Egy gyülekezetépítő kezdeményezés, mely a jövőnek és alapot, mely mögé mindenki felsorakozhat! Az elgondolás nagy kihívást jelent, hiszen régi, megszokott épületünk szinte teljes alagsorának átrendezésével jár. De az átalakítás egyben új kezdetet és új lehetőségeket is teremt. Az átépítésre szoruló, nedves, hideg alagsor több helyisége eddig nem, vagy csak alig volt kihasználva. Most megújulhatnak és modernizálódhatnak az eddig használt termek is.

A presbitérium egyhangúlag állt az elképzelés mellé és kezdeményezte a tervezés elindítását. A végső döntést természetesen majd a közgyűlés hozza meg, de csak akkor, ha már minden körülményt alaposan körbe tudunk járni. Az előkészítés folyik. Elkészült a pedagógiai terv, zajlik az építészeti tervezés. Átgondoltuk a jogi teendőket és az engedélyeztetés menetét. Egyik legnagyobb dilemmánk ugyanakkor az átalakítás pénzügyi hátterének megteremtése. Egyelőre nincs még végső költségbecslés, de bizakodóak vagyunk. Öröndetes, hogy a gyülekezet tagjaitól már érkeztek céladományok. Az önkormányzat teljes elvi támogatása mellett reménykedünk az anyagi támogatásban is. Örülünk annak is, hogy egyházunk or-

szágos testületeitől eddig szinte kizárólag jóváhagyást és biztatást kaptunk, ami mutatja, hogy mennyire fontosnak tartják országos szinten is a kezdeményezésünket. Egy dolog azonban biztos, csak akkor terjesztjük végső döntésre gyülekezetünk legfelsőbb fóruma elé a kérdést az intézményalapításról, ha minden részletet megnyugtatóan körbe tudunk járni. Számunkra nem az a fontos, hogy mindenáron idén alapítsunk óvodát, hanem, hogy egy megfelelően megtervezett, kivitelezett és megnyugtató módon fenntartható intézményt hozzunk létre a közeljövőben.

Gondoljunk csak bele, vajon mi is lett volna Zákeussal a fügefá nélkül?

DR. HARMATI BÉLA LÁSZLÓ

Gyülekezetünk az anyakönyvek tükrében – 2014

A keresztség szentségében részesültek:

Szász-Borsos Viola, Borsos Áron, Szűcs Dávid, Dévai Dóra, Ódor Emma Katalin, Nacsa Vivien Dorka, Méhes Zsolt, Lukácsi Márk, Holop Silvester, Talabér Zsombor, Bagi Máté, Holló Attila Zoltán, Czenke Nóra, Isó Patrícia, Bodnár Lajos, Parizán Borbála, Seifrt Nóra, Tóth Abigél, Renkecz Borbála, Molitorisz Luca Kinga, Juhász Szabolcs Máté, Miklóssy János Soma, Csorba Ágnes Kata, Füleki Zonga Sári, Berencsi Viktória Zsuzsanna, Udvarvölgyi Tamás,

Mayer Nóra, Burján Berta, Radácsi Barnabás, Nagy Franciska, Krabót Áron, Kövér Júlia, Adler Laura Réka, Adler Viola, Halkó Dalma, Banyó Bodza, Borics Dorka, Juhász Bendegúz, Korcsok Jelena Boglárka, Pataki Zsófi, Mészáros Diána Léna, Héja Gergő Bence, Kása Zalán Dezső, Rákóczi-Kiss Emma, Ittész Domonkos Márton.

Adja a Teremtő Isten, hogy az ítélet napján e nevek felolvastassanak az Élet Könyvéből!

Konfirmációban részesültek:

Holop Silvester, Bodnár Lajos, Szász-Borsos Viola, Nagy Veronika Zita, Kovács Zsombor, Végh Erzsébet, Garancsi Ábris, Harmati Eszter, Zacher Enikő, Zacher Noémi, Balogh Levente,

Holló Attila Zoltán, Parizán Borbála, Seifrt Nóra.

Isten tartsa és őrizze meg a gyülekezet előtt fogadalmat tett testvéreinket!

Házasságot kötöttek:

Radics Zsolt Csaba és Olaszky Judit Kamilla, Bodnár Lajos és Illés Zsófia, Markovics András és Tóth Rita, Jákói Dávid Péter és Varga Tünde, Takár Gábor Jenő és Bozsó Diána, Udvarvölgyi Tamás László és Balla Marietta, Csóvári Márk és Cséri Tímea, dr. Benkó Zoltán és Győri Zsuzsanna, Nosz János György és Rajs Alexandra, Zsigmond Áron és Lozsádi Ditta Bernadett, Görbic Győző

Salamon és Győri Gabriella Mária, Komáromi Péter és Hegedüs Ildikó, Kisvárdai Zsolt és dr. Pocklán Erika Zita, Halmos András és Vári Andrea, Zimányi Róbert Gergely és Kóra Renáta, Halász Viktor és Kaján Katalin.

A Mindenható Isten áldja meg szeretettel és hűséggel a házastársakat!

Halottaink:

Csirmaz Tiborné szül. Molnár Edit (†61), Eiler Elemér Ádám (†81), Rittinger Árpád (†73), Prepeliczay György (†91), dr. Komjáthy Miklós (†62), Nagy Antal Pál (†80), Lengyel György László (†56), dr. Borostyánkőy Tamás (†83), Miklóssy Ilma (†42), Nagy Árpád (†87), Vértesi János (†87), Foco Tivadarné szül. dr. Haiszer Hedvig (†88), Kalmár Gyula (†75), Hegedős Attila (†39), dr. Pusztai Zoltánné szül. Báthori Brigitta (†86), Pataky Lászlóné szül. Nagy Edit (†83), Farkas Dénes (†76), Vasadi Balogh Györgyné szül. Hudák Zsuzsanna (†67), Kiripolcsky Józsefné szül. Günther Mária (†85),

Valach Tibor (†83), Takács Péter (†60), Horváth Elemér János (†87), Molnár Csaba István (†72), Volkay Jánosné szül. Sziller Hedvig (†92), Medveczky András (†79), Árpás Rózsa (†90), dr. Missura Jenőné szül. Kövesdi Ilona (†82), Somlyodi Lászlóné szül. Thirring Jolán (†92), Tóth Imre (†84), Wanderer Mihály (†94), Szávay János (†92), Poljak Andrásné szül. Hobel Mária (†87), Pálmai Tibor (†88), Farkasházi József (†69).

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbennem, ha meghal is, él!” (Jn 11,25)

Hírek, események

- Novemberben és decemberben gyülekezetünk lelkészei tartották a pénteki **áhítatokat a Szent Imre-kórházban**.

- November 30-án adventi összejövetelt tartottunk Farkasréten.

- Az advent első vasárnapi istentiszteleten mutatkoztak be az **idei konfirmandusok**, akik bekapcsolódtak a liturgikus szolgálatba.

- December 10-én tartottuk meg a **hajléktalanok karácsonyát** a Fraknó utcai szeretetszolgálatunkban. A folyamatosan gondozott mintegy harminc rászoruló élelmiszersomagot, illetve bőséges uzsonnát kapott. Köszönjük az ott dolgozó testvérek áldozatos, fáradságot nem ismerő munkáját. Köszöntjük a segítők között Juhász Mária és Gáspár Zoltán testvéreinket.

- Az adventi **szeretetvendégségen Maklár Ákos** görögkatolikus pap volt a vendégünk, aki a keleti katolikus keresztényekről tartott vetített képes előadást (1. beszámoló).

- Január 2-án a lelkészi hivatalban került sor az idei **ökumenikus imahét** (január 18–24.) előkészítésére. A samáriai asszony története került elélnk, aki Jézushoz többek között így

szólt: „*Adj innom!*” (Jn 4,7). Az idei adományokat a dévai Szent Ferenc Alapítványnak gyűjtöttük. Kulcsár Tibor (baptista lelkipásztor), Kampfmüller Sándor (római katolikus káplán), Gánicz László (görög katolikus segédlelkész), Blázy Árpádné, Faragó Dávid (református lelkipásztor), Forgács Alajos (római katolikus kanonokplébános) szolgáltak igehirdetéssel. A tavalyi imahéten a Lepramisszió javára adakoztak a kerület hívei, a bevétel 119 165 forint volt.

- A Középkör januári alkalmán Hajdich-Szmola Patrik ötödéves teológus hallgató volt a vendégünk, aki **Könnyűzene = könnyű misszió?** címmel tartott előadást.

- Életének 85. évében a Mindenható elszólította közülünk **Sass Jánost** (1930–2014), gyülekezetünk évtizedeken át hűséges presbiterét, jegyzőjét és másodfelügyelőjét. A január 30-án megtartott búcsúztatón Jn 11,26 alapján hangzott a vigasztalás szava. Következő lapszámunkban bővebb írással emlékezünk meg róla.

- Február 4-én, a Budai Evangélikus Egyházmegye **lelkészgyűlésének** voltunk házigazdái. A 15 órakor kezdődő úrvacsorás istentiszteleten Lacknerné Puskás Sára hirdette Isten ígését.

- Február 7-én a 2015-ös év első szeretetvendégségére került sor, ahol vendégeink a Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezet vezetői voltak. Dr. Mézes Zsolt **Az Istenkeresés régi-új útjai** címmel tartott előadást. Áhítattal Simon Attila szolgált közöttünk.

- Február 9-én gyülekezetünk **férfi-klubjának** (fék) vendége volt **dr. Fischl Vilmos**, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtitkára, aki a januári párizsi terrortámadás kapcsán tartott bevezető előadást az iszlámról.

- Február 13-án **gyülekezeti farsang** volt a tanácsteremben cserkészcsapatunk szervezésében.

- Az idei **cserkészgálára** február 23-án, hétfőn 17 órakor került sor a kelenföldi református gyülekezet alagsori termében.

- Február 26-án a Szent Margit Gimnázium evangélikus diákjai **lelki napot** tartottak gyülekezetünkben.

- Konfirmandusaink és a kisfisek egy csoportja február utolsó hétvégéjén **ifjúsági konferencián** vettek részt Fóton. A jól sikerült alkalom a **Találkozások** címet viselte, amelyen négy gyülekezetből mintegy 30 fiatal vett részt (l. beszámoló).

- Március 5-én a kerület lelkészeinek egy csoportja elvitte az ökumenikus imahéten összegyűlt adományt a **dévai Szent Ferenc Alapítvány** árváinak. Hálával és örömmel köszönték meg a 283 000 forintot és a több tonnányi száraz élelmiszert.

- Március 7-i szeretetvendégségünk meghívott előadója Némethné Tóth Szilvia evangélikus lelkigondozó volt, aki **Közös zarándoklat – élet-halál kérdések a gyermekonkológián** címmel tartott előadást.

- Március 9-én délelőtt a hétfői bibliaórán vendégünk volt Mikola Borbála református lelkész, aki az évente megrendezett **világimanap** alkalmán igehirdetéssel szolgált.

- Március 27-én 16 órától **húsvéti kézművesdélutánt** szervezünk gyülekezetünk gyermekeinek.

- Április 29-én délután gyülekezetünk tagjának, Holby-Bakay Tímeának a vezetésével egy **norvég katechetikai csoport** érkezik gyülekezetünkbe.

- Gyülekezetünkben május 9-én és 10-én tartjuk az idei **konfirmációt** (l. meghívó).

- Az idei évben május 17-ére hirdetjük meg az **áldozati vasárnapot**.

Hivatali rend

Lelkészi hivatal: 1114 Budapest, Bocskai út 10.

Hétfő–péntek 9–13 óra,

Szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Gáncs Tamás: szerda 17–19 óra, péntek 10–12 óra

Blázy Árpád: kedd 10-12 óra, szerda 10-12 óra

Blázy Árpádné: hétfő 10–12 óra, csütörtök 10–12 óra

Szeretetszolgálat: 1115 Budapest, Fraknó u. 32.

Kedd 14–17 óra között

Telefonszámok

Lelkészi hivatal.....	1/361-2159
Gáncs Tamás igazgató lelkész.....	20/824-3703
Blázy Árpád parókus lelkész.....	20/824-2907; 1/385-0244
Blázy Árpádné másodlelkész.....	20/391-3711 (flottás)
Schulek Mátyás diakónus lelkész	20/824-5000
Bence Gábor kántor, karnagy	20/824-4524
Pál Diana kántor.....	a lelkészi hivatalon keresztül
Sutyinszki Katalin egyházi.....	20/824-2125

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10., kelenfold@lutheran.hu, <http://kelenfold.lutheran.hu>

Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: Bedecs Réka, Bernhardt Dóra, Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Csapó Dorottya, Gáncs Tamás, Harmati Béláné, Ittész-Venásch Eszter, Szabó Kinga

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Bernhardt Dóra (dorabe3@gmail.com)

Megjelent 1300 példányban. Egy példány előállítási költsége 80 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos. Nyomdai előkészítés: Ecsedi Klára

Nyomdai kivitelezés: Vareg Produkció (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton

A kelenföldi evangélikus gyülekezet istentiszteleti rendje

2015. március 22. – április 6.
„Bizony, Isten Fia volt ez!” (Mt 27,54)

Március 22., böjt 5. vasárnapja (Judica)

- 8.00 úrv. Bedecs Réka (lit.: Gáncs Tamás)
9.00 (Farkasrét) Missura Tibor
10.30 úrv. Bedecs Réka (lit.: Gáncs Tamás)
18.00 (vespera) Schulek Mátyás

Március 29., böjt 6. vasárnapja (Palmarum)

- 8.00 úrv. Gáncs Tamás
9.00 (Farkasrét) úrv. Blázy Árpád
10.30 úrv. Gáncs Tamás
18.00 (vespera) Blázy Árpád

Április 1., nagyszerda

- 18.00 (zenés böjti est) Blázy Árpádné

Április 2., nagycsütörtök

- 18.00 úrv. Bedecs Réka (lit.: Blázy Árpád)

Április 3., nagypéntek

- 9.00 (Farkasrét) úrv. Missura Tibor
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 (passióolvasás, Schütz: A Megváltó hét szava a keresztfán, mozgás-
sérültek passiójátéka) Gáncs Tamás

Április 5., húsvét ünnepe

- 8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) úrv. Blázy Árpád
10.30 (gyermek) Gáncs Tamás
10.30 úrv. Blázy Árpádné
18.00 (vespera) Blázy Árpád

Április 6., húsvét 2. napja

- 8.00 úrv. Gáncs Tamás
9.00 (Farkasrét) úrv. Rezessy Miklós
10.30 (örömszene) úrv. Gáncs Tamás

Farkasrét: XI., Németvölgyi út 138.